

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 8To/55/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8722010436
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 02. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Sninský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2023:8722010436.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Sninského a sudcov JUDr. Lucie Bašistovej a JUDr. Moniky Halkociovej na verejnom zasadnutí konanom dňa 23.02.2023, v trestnej veci obžalovaného A. B. pre prečin nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona a iné, o odvolaní obžalovaného a o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Poprad sp. zn. 4T/40/2022 zo dňa 25.10.2022, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. b/, d/, e/ Trestného poriadku z r u š u j e napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Na základe § 322 ods. 3 Trestného poriadku

Obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX v Poprade - Spišskej Sobote, trvalo bytom B., A. XXXX/XX, t. č. vo väzbe v Ústave na výkon väzby Prešov od 25.05.2022,

uznáva vinným, že

dňa 25.05.2022 v čase okolo 18.30 hod. v záhrade rodinného domu na C. D. E. XX F. G. D., G. Poprad, po predchádzajúcej hádke s bratom H. B. sa mu pod vplyvom alkoholu vulgárne vyhrážal slovami „zajebem ťi“, pričom poškodený H. B. dostal strach o svoj život a zdravie a o život a zdravie svojej rodiny, v dôsledku čoho poškodený H. B. privolal hliadku polície

t e d a

sa inému vyhrážal inou ťažkou ujmom takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu a čin spáchal na chránenej osobe,

čím spáchal

prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 139 ods. 1 písm. c/ Trestného zákona.

Za t o m u u k l a d á :

Podľa § 360 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona vzhľadom na prevahu priťažujúcej okolnosti uvedenej v § 37 písm. m/ Trestného zákona nad neprítomnosťou poľahčujúcich okolností uvedených v § 36 Trestného zákona, trest odňatia slobody vo výmere 16 (šestnásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d/ Trestného zákona obžalovanému ukladá protialkoholické liečenie ústavnou formou.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie obžalovaného A. B. zamieta.

o d ŏ v o d n e n i e :

Proti tomuto rozsudku podal ihneď po jeho vyhlásení do zápisnice o hlavnom pojednávaní obžalovaný odvolanie, ktoré následne písomne prostredníctvom svojho obhajcu odôvodnil. Namietal zákonnosť a skutkové a právne posúdenie. Tento odvolateľ poukazoval na skutočnosť, že okresný súd vo výroku rozsudku pozmenil skutok uvedený v obžalobe, a to až do miery, kedy podľa jeho názoru nedošlo k zachovaniu totožnosti skutku, lebo v obžalobe je skutok popísaný ako konanie, ktoré malo vychádzať z vyhrážky „zajebem ťa“, následkom čoho mal poškodený H. B. dostať strach o svoj život a zdravie a o život a zdravie svojej rodiny, avšak v napadnutom rozsudku je výrok obsiahnutý konaním obžalovaného takým spôsobom, že sa obžalovaný mal vyhrážať poškodenému slovami „zajebem ti“ pričom následkom malo dôjsť k strachu poškodeného o svoj majetok. Uvedené slová zakladajú podľa obžalovaného značný významový rozdiel, a preto nemôžu zakladať zachovanie konania, nakoľko uvedená obžaloba bola podaná za použitie vyhrážky slovami „zajebem ťa“ a následkom malo dôjsť k strachu o život a zdravie. Prvostupňový súd však vydal rozsudok, ktorý vo svojom výroku obsahuje skutok, kde konaním malo dôjsť k úplne odlišnému vyhrážaniu slovami „zajebem ti“ a následkom mal byť strach poškodeného o spôsobenie inej ťažkej ujmy. Obžalovaný odkazoval na rozhodnutie NS SR sp. zn. 8 Tz 207/95, v ktorom bolo vyslovené, že účasťou obvineného na určitej trestne stíhanej udalosti, z ktorej vzišiel následok významný z hľadiska trestného práva hmotného, je určená podstata skutku. Podstata skutku je zachovaná, ak je zachovaná aspoň sčasti totožnosť konania, alebo následku. V danom prípade má obhajoba za to, že vo vzťahu ku skutku uvedenom v obžalobe a skutku uvedenom vo výroku napádaného rozsudku nebola zachovaná totožnosť skutku, a preto tento rozsudok považuje za nezákonný. Pokiaľ poškodený H. B. dostal strach o svoj život a zdravie a o život a zdravie svojej rodiny, tak v napadnutom rozsudku je výrok obsiahnutý konaním obžalovaného takým spôsobom, že sa obžalovaný mal vyhrážať poškodenému slovami „zajebem ti“, pričom následkom malo dôjsť k strachu poškodeného o svoj majetok. Okrem toho obžalovaný vytýkal okresnému súdu aj absenciu vzniku „dôvodnej obavy“ a dostatočný stupeň „závažnosti“ skutku. Konkrétne poukazoval na to, že podľa jeho názoru skutková podstata trestného činu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Trestného zákona nebola ani len naplnená, lebo z jeho paragrafového znenia jasne vyplýva, že na naplnenie skutkovej podstaty trestného činu, a teda jeho spáchania sa možno dopustiť, len v prípade ak páchatel vzbudí v inej osobe dôvodnú obavu. Poškodený H. B. v tomto prípade, na základe vlastného rozhodnutia, po premýšľaní s odstupom času sa dostavil k vyšetrovateľovi dňa 25.07.2022 za účelom upresnenia vyhrážky, ktorú mal obžalovaný na jeho adresu použiť po predchádzajúcom poškodení motorového vozidla. Poškodený priznal, že obžalovanému adresoval nadávku „ty k....t“ a obžalovaného upozornil, že zavolá políciu. Následne mal obžalovaný vysloviť vyhrážku „zajebem ti“ a ísť do domu. Svedok - poškodený napokon presne uviedol, že aj keď z tejto vyhrážky dostal strach, ale obavu z toho, že mu obžalovaný niečo spraví, nemal. Poškodený síce pre spresnenie výpovede uviedol, že istú obavu o seba a svoju rodinu mal, avšak podľa názoru obžalovaného nepochybne nie intenzity vyvolávajúcej reálne naplnenie vyhrážky, nakoľko ani v dnešnom období z obžalovaného poškodený strach nemá. Obžalovaný poukazoval na to, že z okolností prípadu, ako aj z jednotlivých výpovedí možno dedukovať, že hádky medzi ním a svedkom poškodeným nie sú až tak neobvyklé a slovník, ktorý častokrát obsahuje vulgárne alebo výhražné slová nie je cudzí veľkému množstvu ľudí. V prípade, ak by sa takéto slovné vyhrážky kvalifikovali ako trestný čin nebezpečného vyhrážania, muselo by sa trestne stíhať nespočetné množstvo osôb, ktoré takéto obdobné slová vyslovia. Obžalovaný navyše potvrdil, že použitú vyhrážku ani nemyslel vážne a ublížiť by svojmu bratovi, alebo jeho rodine nikdy nechcel. Miera intenzity použitej vyhrážky zo strany obžalovaného, bola tak podľa obžalovaného s ohľadom na osobu obžalovaného a poškodeného, ako aj ich vzájomný vzťah tak nízka, že nemôže naplniť skutkovú podstatu trestného činu nebezpečného vyhrážania podľa ustanovenia § 360 ods. 1 Trestného zákona. V podstate, vzhľadom na uvedené obžalovaný navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a oslobodil ho spod obžaloby v celom rozsahu, prípadne postúpil vec inému orgánu na prejednanie v priestupkovom konaní. Proti tomuto rozsudku, ale v neprospech obžalovaného, podal v zákonnej lehote odvolanie aj okresný prokurátor, ktorý v následne predložených písomných dôvodoch uviedol, že s napadnutým

rozsudkom sa, čo do výroku o vine, nestotožňuje, pretože podľa jeho názoru nevychádza zo zisteného skutkového stavu. Vyjadril názor, že vyslovená vyhrážka upresnená poškodeným a nepriamo potvrdená aj obžalovaným v nadväznosti na predchádzajúce konanie pri poškodzovaní motorového vozidla krompáčom a následný obsah vyhrážok pri predvádzaní hliadkou polície svedčia o tom, že vyhrážky smerovali k spôsobeniu inej ťažkej ujmy. Tieto vyhrážky boli podľa tohto odvolateľa spôsobilé vzbudiť u poškodeného dôvodnú obavu vzhľadom na celú preukázanú situáciu, a aj obsah telefonického rozhovoru na číslo 158 toto tvrdenie o spôsobe inej ťažkej ujme potvrdzuje. Po rekapitulácii vykonaného dokazovania mal okresný prokurátor za to, že okresný súd dospel k nesprávnym skutkovým záverom, keď vyslovil, že H. B. dostal strach o svoj majetok, nakoľko H. B. bez akýchkoľvek rozporov, aj v trestnom oznámení, ako aj pri svojom výsluchu po zákonom poučení uviedol, že po bratových slovách dostal strach o svoj život a zdravie a o život a zdravie svojej rodiny. Uvedené potvrdila aj jeho manželka I.. Vyhrážky H. B. potvrdili aj príslušníci policajného zboru. Zo žiadneho z vykonaných dôkazov podľa názoru okresného prokurátora nevyplýva, že by mal mať H. B. strach o svoj majetok, práve naopak, vždy tvrdil, že mal obavu o seba, resp. o svoju rodinu. Dokonca aj z výpovedí H. a I. B. z 25.07.2022, ktoré okresný prokurátor považoval za tendenčné, podané za účelom pomôcť bratovi, resp. švagrovi, je zrejmé, že mali obavu o seba a svoju rodinu, ako aj to, čo by mohol urobiť. Na základe vyššie uvedených skutočností podľa okresného prokurátora okresný súd nepostupoval správne, keď pozmenil skutok uvedený v obžalobe OP Poprad z 23.08.2022, nakoľko bolo bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že dňa 25.05.2022 v čase okolo 18:30 hod sa obžalovaný A. B. po predchádzajúcej hádke s bratom H. B. sa mu pod vplyvom alkoholu vulgárne vyhrážal, pričom poškodený H. B. dostal strach o svoj život a zdravie a o život a zdravie svojej rodiny, v dôsledku čoho poškodený H. B. privolať hliadku polície. Či už obžalovaný vyslovil slová „Zajebem Ťa“ alebo „Zajebem Ti“, nič to nemení na skutočnosti, že z výpovedí H. B. jednoznačne vyplýva, že pociťoval strach o svoj život a zdravie a o život a zdravie svojej rodiny, nie o svoj majetok. Okrem námietok voči výroku o vine pritom okresný prokurátor vyjadril názor, že aj výrok o uloženom treste bol nezákonný. S odkazom na potrebu ukladania primeraného trestu a trestu spravodlivého, s odkazom na ustanovenie § 39 ods. 1 Trestného zákona tento odvolateľ v neprospech obžalovaného uviedol, že z vykonaného dokazovania vyplýva, že ani pomery páchatelia ani okolnosti prípadu ako výnimočných okolností, ktoré by odôvodňovali mimoriadne znížiť trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby v čase rozhodnutia súdu neexistovala. Obžalovaný spáchanie skutku popiera, neprejavuje vo vzťahu k svojmu konaniu žiadnu ľútosť, bol už za trestný čin odsúdený, dokonca za rovnaký trestný čin, čo vzbudzuje podozrenie na špeciálnu recidívu, skutku sa dopustil v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia, teda ani hrozba, že zvyšok trestu vykoná, podľa názoru okresného prokurátora nebola preňho prekážkou v páchaní ďalšej úmyselnej trestnej činnosti. Podľa okresného prokurátora tak pri správnom použití ustanovení § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona, nemal okresný súd zákonný dôvod pre použitie § 39 ods. 1 Trestného zákona, pretože podmienky na jeho použitie neboli splnené, a preto uložený trest je nezákonný, lebo nebol uložený v rámci zákonnej trestnej sadzby, a takto uloženým trestom nie je možné dosiahnuť jeho účel, a tento predovšetkým nesplní prvky individuálnej a generálnej prevencie. V podstate na základe uvedeného okresný prokurátor navrhol, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. c/, písm. d/, písm. e/ Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o vine a treste a vo veci sám rozhodol.

Na základe podaných odvolaní postupoval Krajský súd v Prešove ako odvolací súd v intenciách ustanovenia § 317 ods. 1 Trestného poriadku, podľa ktorého, ak odvolací súd nezamietne odvolanie podľa § 316 ods. 1, alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku a dospel k záveru, že pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä preto, že sa okresný súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie, a pre zistenie, že napadnutým rozsudkom bolo porušené ustanovenie Trestného zákona, a že uložený trest je neprimeraný, bolo namieste napadnutý rozsudok v celom rozsahu zrušiť a výroky o vine a treste nahradiť výrokmi odvolacieho súdu.

Právo na spravodlivý súdny proces neznamená nárok na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jeho požiadavkami, resp. s jeho právnymi názormi. Z opačného pohľadu možno povedať, že neúspech v súdnom konaní nie je možné považovať za porušenie základného práva. Je v právomoci všeobecných súdov vykladať a aplikovať zákony. (I. ÚS 19/02, I. ÚS 50/04, I. ÚS 59/04). Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní, zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie

dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní. (Z uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 78/05 zo 16.03.2005).

Okresný súd zistený skutkový stav neustálil celkom v súlade s výsledkami vykonaného dokazovania hodnotenými v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Trestného. poriadku, a tak bolo potrebné do znenia skutkovej vety zasiahnuť.

Na hlavnom pojednávaní obžalovaný odmietol k veci vypovedať, no prečítaním sa súčasťou hodnotených dôkazov stala jeho výpoveď z prípravného konania, v ktorej uvádzal, že mal hádku s bratom H., kedy mu brat vulgárne vynadal a na to on reagoval tak, že bratovi povedal, aby ho nesral, lebo mu jebne, pričom týmto myslel, že mu dá facku no dodal, že nemal úmysel bratovi ublížiť. Síce aj jeho brat, poškodený H. B. a manželka poškodeného I. B. na hlavnom pojednávaní odmietli vypovedať, no aj tu mal súd dostatok informácií z miesta a času činu, lebo súčasťou vykonaných dôkazov na hlavnom pojednávaní sa stali ich výpovede z prípravného konania, a pokiaľ sa k ich obsahu ani obžalovaný ani H. B. a I. B. nevyjadrili, tak treba dodať, že ich pravdivosť ani nepopreli. Zjavne tu podľa názoru odvolacieho súdu prevládli rodinné vzťahy a určitá snaha sa k udalosti nevracať. Nič to ale nemení na skutočnosti, že v okresnom súdom špecifikovanom mieste a čase došlo zo strany obžalovaného k spáchaniu predmetného prečinu. Poškodený už podrobne vo svojom trestnom oznámení opísal spáchaný skutok a následne ho podporil vlastnou výpoveďou, pričom ním uvádzané skutočnosti potvrdzovala aj jeho manželka. V trestnom oznámení uviedol, že dňa 25.05.2022 sa mu brat A. B. vyhrážal, že ho fyzicky napadne, ublíži mu a taktiež celej jeho rodine, držal v ruke krompáč a dvakrát udrel do vozidla J., pričom na poškodeného kričal, že ho zajebe. Poškodený tak ihneď zavolať na linku 158, kde obžalovaný sa mu vyhrážal aj pred policajtami, že keď ho pustia, tak má po piči. Vlastne už v tomto podanom trestnom oznámení a počas celého trestného konania tvrdil, že má strach, že by takéto konanie zo strany brata sa mohlo stupňovať a pokračovať do takej miery, že by mohol niekoho fyzicky napadnúť, nakoľko rozbil auto krompáčom a sa mu vyhrážal, že ho napadne. Uviedol, že má vedomosť, že jeho brat sa v minulosti už vyhrážal svojej rodine a ohrozoval ich dokonca nožom, preto sa bojí, aby to nedopadlo aj u nich. Záverom žiadal, aby ho kontaktovali, nakoľko má veľkú obavu o svoju rodinu, lebo ak by brat prišiel domov, mohol by sa pomstiť celej jeho rodine. Vo svojej výpovedi dňa 26.05.2022 poškodený bez zásadných rozporov potvrdil skutočnosti, ktoré uviedol v trestnom oznámení, pričom dodal, že keď sa po poškodení auta obžalovaného spýtal, že čo to robí, obžalovaný mu odpovedal, že ho zajebe, a že to má za to, že to ten jeho kokot syn otrávil babku, a tá leží v kóme. Po uvedených slovách dostal strach o svoj život a zdravie a o život a zdravie svojej rodiny. Stav obžalovaného popisoval ako stav, kedy bol obžalovaný tak mimo, že sa mu vyhrážal, ešte aj pred policajtmi, kde mu kričal, že ak ho pustia, tak má po piči a uvidí. Aj tu uviedol, že agresívne konanie zo strany brata A. B. voči členom ich rodiny sa stupňuje, približne týždeň požíva alkoholické nápoje vo väčšej miere, a aj preto má strach, že by takéto konanie zo strany brata A. B. mohlo pokračovať, respektíve, že by svoje vyhrážky aj vykonal. Ostatný krát bol v prípravnom konaní vypočutý dňa 25.07.2022, keď uviedol za účelom upresnenia vyhrážky, že vo svojich predchádzajúcich výpovediach uviedol zlé slovo, ktoré mu v ten deň povedal brat. Vie na isto, že mu nepovedal slová „zajebem Ťa“, ale povedal mu slová „zajebem Ti“, čo je rozdiel. Uviedol, že tie slová sú strašne podobné, prišiel na to až neskôr, pričom aj v tejto výpovedi uviedol, že mal obavu o seba a svoju rodinu. Svedkyňa I. B., manželka poškodeného rovnako vypovedala dvakrát v prípravnom konaní, a to za obdobných okolností ako jej manžel. Uvádzala aj, že jej sa osobne nikdy obžalovaný nevyhrážal, ale vzhľadom na to, čo dokázal urobiť včerajšieho dňa, má obavu, aby svoje vyhrážky voči jej manželovi nevykonal, no na jej manželovi bolo vidieť, že je riadne vystrašený z konania jeho brata A., a čo sa týka jej osoby, tak ona nikdy nemala z neho strach aj keď bol opitý, no po včerajšku má už aj ona obavu o seba, ako aj o svoju rodinu. O obžalovanom dodala, že je nevyspytateľný. Aj pri úprave svojej výpovede stále trvala na efekte strachu, ktorý vyvolalo konanie obžalovaného. K zmene výpovede svojho manžela uviedla, že si to už presne nepamätá, ako jej to manžel presne povedal, boli z toho v šoku. Dodal, že po tom, čo sa stalo 25.05.2022 má obavy, čo by obžalovaný mohol spraviť. Aj výpovede svedkov, členov policajnej hliadky zavolanej poškodeným na miesto činu potvrdzovali vo svojich výpovediach hodnovernosť výpovede poškodeného. Aj výsledok dychovej skúšky a prepis telefonického rozhovoru na čísle 158 obžalobu len potvrdzujú.

K osobe obžalovaného bolo správne, za účelom spravodlivého rozhodnutia, dokazovanie doplnené aj o objektívny dôkaz, akým je vo svojej podstate znalecký posudok podaný nestranným a nezávislým znalcom. Zo znaleckého posudku podaného z odvetvia psychiatrie vypracovaného MUDr. Ivicou Mitrikovou Kmečovou nevyplývajú pochybnosti o tom, že obžalovaný bol v čase skutku pod vplyvom

alkoholu. Bol dokonca v stave jednoduchej opitosti ťažkého stupňa, no jeho schopnosť rozpoznať protiprávnosť a nebezpečenstvo svojho konania, ako aj schopnosť svoje konanie ovládať, boli znížené len pod vplyvom užitého alkoholu, a to nepodstatne. Výpoveď obžalovaného neobstojí podľa názoru odvolacieho súdu oproti výpovedi poškodeného aj z toho dôvodu, že znalkyňa u obžalovaného zistila zníženú sebakritickosť, bagatelizáciu svojho správania a konania ako príznak morálnej a citovej devastácie pri chronickom alkoholizme. Požitý alkohol zvyšuje afektívnu dráždivosť a potenciuje agresívne prejavy, hrubosť v správaní, vulgárnosť vo vyjadrovaní, uvoľňuje primitívnejšie pudové a agresívne impulzy. Takéto správanie obžalovaný podľa odvolacieho súdu pri páchaní predmetnej trestnej činnosti nakoniec aj demonštroval. Vzhľadom na zistenú závislosť od alkoholu, znalkyňa odporučila uloženie ochranného protialkoholického liečenia formou ústavnu, s čím obžalovaný vyjadril súhlas, a nakoľko nebol predložený dôkaz o opaku, aj odvolací súd oprel svoje rozhodnutie o ochrannom opatrení o takú dôkaznú situáciu.

Nedošlo pritom k rozporu s právnym názorom Najvyššieho súdu SR, na ktorý obžalovaný odkazoval pri rozhodnutí NS SR z konania vedenom pod sp. zn. 8 Tz 207/95. V prvom rade je namieste poukázať na skutočnosť, že súd rozhoduje len o skutku, ktorý je predmetom obžaloby. Skutková veta teda musí zostať zachovaná tak, aby zostala zachovaná totožnosť skutku, a tá zostáva zachovaná, keď čo i len čiastočne zostane zachovaná totožnosť konania prípadne totožnosť následku. Pokiaľ potom z vykonaného dokazovania vyplynulo, že obžalovaný na adresu poškodeného použil vyhrážku nie slovami „zajebem ťa“ ale „zajebem ti“ , podstata zostala zachovaná práve v totožnosti konania spočívajúceho vo výhražnom konaní, resp. v konaní, pri ktorom hrozil ujmu napadnutia, pričom v oboch popisoch tohto istého skutku zostalo zachované, že výhražné konanie obžalovaného zasadené stále do toho istého miesta a času spáchania trestného činu proti tomu istému poškodenému, spôsobilo vznik dôvodnej obavy poškodeného z toho, že obžalovaný svoju hrozbu uskutoční. Pokiaľ okresný súd videl túto obavu v hroziacej ujme na majetku poškodeného a prokurátor v obave o život a zdravie, stále tu následok zostal totožný. Preto sa odvolací súd nestotožnil s námietkami obžalovaného voči zachovaniu totožnosti skutku. Samozrejme, uvedené bolo vo vzťahu k skutkovej vete obžaloby potrebné napraviť a odvolaciemu súdu nič nebránilo nápravu vykonať tak, aby znenie skutkovej vety zodpovedalo skutočnosti.

Ani s námietkami obžalovaného, ktorý vytýkal okresnému súdu aj absenciu vzniku „dôvodnej obavy“ z konania obžalovaného na strane poškodeného a dostatočný stupeň „závažnosti“ skutku sa odvolací súd nemohol stotožniť. Tie by mohli byť aktuálne v prípade, ak by predtým už hádky neprerástli zo strany obžalovaného k reálnemu poškodeniu majetku poškodeného agresívnym konaním obžalovaného, ktorý pritom použil zbraň a na majetok poškodeného útočil opakovane a v jeho prítomnosti v tomto prípade sa obžalovaný vyhrážal agresívnym napadnutím sprevádzaným opakovaným úderom krompáčom do jeho vozidla za okolnosti, že bol pod vplyvom alkoholu, ktorý ako je všeobecne známe agresivitu ešte odbrzdzuje. Poškodený pritom po skutku konal spôsobom, z ktorého bolo zjavné, že mal z hrozieb obžalovaného strach. Táto hádka jednoducho už prerástla do trestného činu. Konanie obžalovaného bolo pri predmetnom skutku natoľko hroživé, že reálne by spôsobilo obavy u kohokoľvek na mieste poškodeného. Potom odvolací súd považuje za účelové, pokiaľ sa obžalovaný obhajuje tým, že použitú vyhrážku ani nemyslel vážne a ublížiť by svojmu bratovi alebo jeho rodine nikdy nechcel, keď na druhej strane len bezprostredne predtým krompáčom poškodzuje majetok svojho brata vyššej hodnoty a to tak, že koná bez ohľadu na prítomnosť poškodeného za okolnosti, že majú vzájomné osobné spory a sám obžalovaný vie, že protiprávnym konaním môže spáchať trestný čin, teda dostať sa do rozporu s Trestným zákonom, ako sa už vo svojom živote dostal a musel znášať príslušný trestný postih.

Ak páchateľ svojim konaním naplní zákonné znaky skutkovej podstaty trestného činu, je povinnosťou orgánov činných v trestnom konaní a súdu vyvodiť trestnoprávnu zodpovednosť postupom podľa Trestného poriadku. /R96/2014/

V súvislosti s tzv. materiálnym korektívom je namieste poukázať na ustanovenie § 10 ods. 2 Trestného zákona, podľa ktorého Nejde o prečin, ak vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchateľa je jeho závažnosť nepatrná.

Spôsobený následok, spôsob a okolnosti trestného činu, priamy úmysel a motív obžalovaného v podobe snahy predviesť poškodenému ako svojmu bratovi prevahu predvedením fyzického útoku i verbálneho útoku v rámci vzájomných rozporov, miera intenzity použitej vyhrážky zo strany obžalovaného, bola

tak podľa odvolacieho súdu s ohľadom na osobu obžalovaného a poškodeného ako aj ich vzájomný vzťah vysoká natoľko, že naplnila skutkovú podstatu žalovaného prečinu, teda prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 139 ods. 1 písm. c/ Trestného zákona.

Odvolací súd nezistil splnenie podmienok pre mimoriadne zníženie trestu uvedených v § 39 Trestného zákona, pričom treba súdu prvého stupňa vytknúť, že v podstate neuviedol, aké mimoriadne okolnosti prípadu či mimoriadne pomery obžalovaného ho viedli k záveru, keď pri ukladaní trestu odkazoval aj na použitie § 39 ods. 1 Trestného zákona. Ani odvolací súd nezistil prítomnosť niektorej z poľahčujúcich okolností uvedených v § 36 Trestného zákona. Nemožno konštatovať, že by sa obžalovaný priznal a zároveň trestný čin úprimne oľutoval. Nemožno konštatovať ani prítomnosť poľahčujúcej okolnosti v podobe vedenia riadneho života pred spáchaním predmetného prečinu. Naopak, obžalovaný opakovane preukázal sklon k protiprávnej činnosti. Výpis z evidencie priestupkov potvrdzuje, že v období rokov 2017 až 2020 spáchal 3 priestupky na úseku cestnej premávky. Podľa odpisu registra trestov má až 6 záznamov o tom, že v minulosti sa do rozporu s Trestným zákonom dostal. Z toho má 4, aj keď zahladené odsúdenia, no z hľadiska jeho osoby nemožno prehliadnuť, že išlo o majetkovú a násilnú trestnú činnosť. Uznesením OS Prešov sp. zn. 33Pp/6/2021 zo dňa 06.09.2021 bol podmiennečne prepustený z výkonu trestov odňatia slobody, ktoré vykonával a boli uložené Okresným súdom Topoľčany v konaní pod sp. zn. OT/47/2020 pre prečin podľa § 289 ods. 2 Trestného zákona v trvaní 3 mesiacov a Okresným súdom Poprad v konaní pod sp. zn. OT/153/2020 pre prečiny podľa § 289 ods. 3 písm. a/ a podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Trestného zákona vo výmere 9 mesiacov. Takto bol z posledného výkonu trestu odňatia slobody podmiennečne prepustený dňa 06.09.2021 a bola mu uložená skúšobná doba v trvaní jedného roka, t.j. do 06.09.2022, a teda predmetný úmyselný násilný prečin pod vplyvom alkoholu spáchal v tejto skúšobnej dobe. Jeho vzťah k alkoholu bol aj v minulosti príčinou spáchania trestnej činnosti.

Pri ukladaní trestu prihliadal odvolací súd najmä na jednotlivé hľadiská ukladania trestov vyplývajúce z ustanovenia § 34 Trestného zákona, ktorými sú spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútky, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, osoba páchatel'a, jeho pomery a možnosti jeho nápravy majúť na zreteli aj účel trestu vyplývajúci z ustanovenia § 34 ods. 1 Trestného zákona, a to ochranu spoločnosti pred obžalovaným tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život ako aj odradenie iných od páchania trestných činov, pričom trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Primeranosť trestu je nevyhnutným predpokladom dosiahnutia výchovných účinkov trestu, keďže nevyhnutným predpokladom prevýchovy páchatel'a je jeho akceptovanie trestu ako spravodlivého následku jeho protiprávneho konania, pričom v prípade nespravodlivého trestu k takejto akceptácii trestu zo strany páchatel'a pochopiteľne nemôže dôjsť. Spravodlivosť trestu tak možno považovať aj za predpoklad prerastania represívneho pôsobenia trestu do pôsobenia výchovného. V rámci požiadavky primeranosti trestu zohráva významnú úlohu individualizácia trestu, ktorá fakticky umožňuje naplnenie tejto požiadavky v konkrétnych prípadoch. Individualizácia trestu je prostriedkom dosiahnutia primeranosti trestu. Druh a výmera trestu musia byť súdom v každom konkrétnom prípade stanovené tak, aby zodpovedali všetkým zvláštnostiam daného prípadu.

Práve prevaha jednej priťažujúcej okolnosti nad neprítomnosťou poľahčujúcich okolností viedla správne k úprave trestnej sadzby. Po zohľadnení zákonného zvýšenia použitím § 38 ods. 4 Trestného zákona odvolací súd zotrval na jej dolnej hranici vo výmere 16 mesiacov trestu odňatia slobody. Ukladanie niektorého z tzv. alternatívnych trestov vzhľadom na márný účinok hrozby výkonu tohto druhu trestu za okolnosti recidívy trestnej činnosti v skúšobnej dobe postačovať za dostatočný pre dosiahnutie účelu trestu. Namiesto bolo pristúpiť k zákonnej nevyhnutnosti rozhodnúť o spôsobe výkonu trestu odňatia slobody zaradením do ústavu so stredným stupňom stráženia, keďže len 06.09.2021 bol podmiennečne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody uloženého za úmyselný trestný čin.

Vzhľadom na to, že odvolací súd nezistil žiadnu skutočnosť, na základe ktorej by mohol čo i len čiastočne vyhovieť odvolaniu obžalovaného, jeho odvolanie ako nedôvodné zamietol.

Tento rozsudok bol prijatý jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.